

ва. До них відносяться теорія людського капіталу (Г. Беккер, Я. Мінцер, Т. Шульц) і концепція креденціалізму (П. Уїлс, Й. Бен-Поерт, М. Блауг, А. Спенс), основні ідеї яких надалі критикувалися такими вченими як Р. Лейард, Дж. Псахаропулос, Д. Норт, Р. Капелюшников.

В своїх дослідженнях Д. Манк, Дж. Феріс й У. Дойл намагалися розкрити механізми функціонування освітніх закладів за допомогою виробничої функції. Вивченню феномена освіти також присвячені роботи таких вчених як П. Друкер, Ф. Тейлор, Г. Саймон. Окремі аспекти цієї категорії аналізувалися В.В. Леонтєвим.

На сучасному етапі освіта як фактор соціально-економічного розвитку вивчається представниками неінституціонального напрямку економічної науки.

Серед сучасних вітчизняних дослідників питанням освіти присвячені роботи А. Андреева, В. Астахової, В. Бакірова, Г. Задорожного, В. Згуровського, І. Зимньої, В. Креміня, О. Навроцького, В. Радаєва, І. Тимошенкова, Ю. Чернецкого, О. Яременко та ін.

В рамках даної статті ми спробуємо визначити сукупність ефектів, що виступають результатами отримання освіти індивідом і мають наслідки в рамках його економічної активності. Відповідно до цього, об'єктом дослідження буде виступати освіта як процес; предметом – результати освітньої діяльності, що проявляються через економічну активність тих, кого навчають.

В якості теоретико-методологічного базису, необхідного для розкриття змісту обраного предмету дослідження, розглянемо інституціональну місію й функції освіти.

Інституціональна місія освіти полягає у збереженні й передачі соціального досвіду й інформації між поколіннями; ціннісній орієнтації людини; соціально-культурній адаптації інноваційних змін у межах світового співтовариства; інтеграції окремого індивіда як учасника економічних відносин із зовнішнім соціальним простором.

Виходячи з інституціональної місії й цілей діяльності можна виділити такі функції освіти як соціально-економічного інституту:

- інформаційна або селективна (полягає в тому, що, з одного боку, індивіди розподіляються за тими чи іншими професійними сферами відповідно до індивідуальних здібностей і переваг; з іншого боку, – у наданні потенційним роботодавцям інформації про професійну придатність індивіда, що здобув освіту, шляхом видачі атестаційного документа);
- виробнича (передача новому поколінню накопичених людством знань, інформації);
- виховна (участь у процесах соціалізації особистості, забезпечення спадковості соціального досвіду);
- морально-ціннісна (засвоєння цінностей людської культури, моральна орієнтація);
- формування соціально-професійної структури суспільства (вплив на соціальну мобільність індивіда);
- прилучення його до культури даної суспільної системи (збереження національно-державної ідентичності);
- підготовка і включення індивіда до різних сфер життєдіяльності суспільства.

Система освіти виконує не тільки завдання формування фахівця, в якому має потребу економіка окремої держави, а й забезпечує становлення індивіда як повноцінного громадянина соціуму. Отже цінність освіти як інституту полягає в єдності особистісної, державної й суспільної складових (рис. 1).

Освіта як соціально-економічне явище породжує цілий спектр ефектів різного рівня складності, які просто неможливо описати в рамках єдиної системи вимірників. Отже, ми обмежимо сферу аналізу даної проблеми тільки тими цілями й результатами, які пов'язані з настанням економічно значимих наслідків у майбутньому.

Освіту як результат, що втілюється у людині, сьогодні прийнято розглядати крізь призму компетенцій*. В даний момент часу відсутня єдина модель, яка однозначно описувала б трудовий потенціал особистості за допомогою компетентнісних характеристик. Але можна виділити групи зазначених вимірників результативності освіти, що відповідають окремим освітнім процесам (рис. 2).

* Компетентність (компетенція) – особистісна якість, що формується в ході освітньої та виховної діяльності і дозволяє людині здійснювати компетентну діяльність у тій чи іншій життєвій сфері.

Компетентна діяльність – це діяльність, здійснювана відповідно до встановлених стандартів, спрямована на досягнення певних цілей при найбільш раціональному розподілі всіх видів ресурсів (фінансових, ре-

Рис. 1. Інституціональні складові освітньої діяльності

Наступним результатом освіти, досягнення якого закріплено в функціях даного соціально-економічного інституту, є розвиток і збереження національно державної ідентичності людини. Цей ідеологічний момент є невід’ємним аспектом будь-якої освітньої діяльності, і його обов’язково треба враховувати в рамках поточного аналізу.

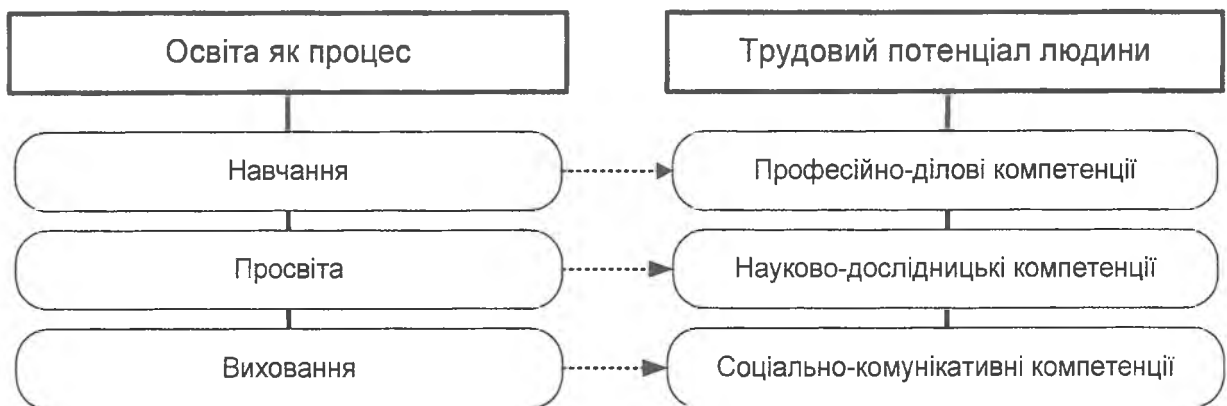

Рис. 2. Групи компетенцій, що формують трудовий потенціал особистості, відповідно до процесів, із яких складається освітня діяльність

«Освітню систему суспільства просто неможливо пояснити у вузьких рамках неокласичної теорії, оскільки цілком очевидно, що значна частина цієї системи орієнтована на інвестування скоріше не в людський капітал, а на впровадження системи цінностей у свідомість членів суспільства» [2, с. 54].

Розглянемо категорію ідентичності більш детально.

«Ідентичність – самосвідомість індивіда або групи. Вона являє собою продукт самоідентифікації розуміння того, що ви або я маємо особливі якості, що відрізняють мене від вас і нас від них. Ідентичність властива навіть немовляті, у якого вона визначається такими ознаками, як стать, ім'я, батьки, громадянство. Правда, ці ознаки залишаються латентними доти, поки дитина не усвідомить їх і не самовизначиться з їх допомогою» [3, с. 51].

сурсу часу й сил самого індивіда тощо). Наслідування стандартам має на увазі врахування інституціональних обмежень і нормативів якості, що накладаються економіко-правовою системою держави, а також передбачає знання моральних норм і ділової етики ведення бізнесу. При цьому компетентність виступає основою творчої діяльності індивіда, що виявляється у знаходженні способів досягнення поставлених цілей і методів керування ресурсами, необхідними для цього [1].

Будь-який індивід має різноманітні види ідентичності: територіальну, культурну, економічну, соціальну.

Національна ідентичність охоплює певні символи, аспекти й утворення, що забезпечують виникнення несвідомого зв'язку особистості з певною етнічною групою; державна – відповідно – з певною країною.

У цілому, національно-державна ідентичність, що характерна для населення окремої держави, є специфічною характеристикою внаслідок особливостей історичного розвитку кожної з країн світу. Крім того, унікальність розуміння складових даної категорії на індивідуальному рівні пояснюється неможливістю існування в різних людей двох абсолютно однакових систем сприйняття. Ідентичність людини постійно змінюється під впливом різноманітних чинників: особливостей процесів соціалізації, професійного й культурного становлення особистості.

Незважаючи на це, можна виділити загальні складові, що характеризують категорію національно-державної ідентичності будь-якого суспільства. До них належать:

1. Мова, тобто символічна система, що використовується для передавання, зберігання й відтворення інформації. Існує пряма залежність між рівнем культурного розвитку країни й багатством виразних можливостей використовуваної мовної системи.

2. Символи державної влади, що асоціюються у світового співтовариства з тією або іншою країною, – це територія, гімн, прапор і державний герб.

3. Релігія. «Будь-який народ визначає себе через релігію не меншою мірою, аніж через мову... В Європі християнство привело до виникнення національних держав» [4]. За результатами відповідних досліджень, суспільства, в яких досить високою є значущість релігії, характеризуються вищим рівнем національно-державної ідентичності своїх громадян (рис. 3).

4. Ідеологія й певна національна ідея, що впливає з неї. Тобто, сукупність поглядів на цілі існування й подальший розвиток держави. Як правило, змістовні позиції національної ідеї закріплюються у вигляді офіційної програми розвитку на певний період часу. В Україні, прикладом, це Програма економічного й соціального розвитку на 2002–2012 рр. [6].

5. Культура, що містить у собі різні історичні пам'ятки архітектури, літературний і фольклорний фонд, звичаї, ритуали й традиції. У сучасному світі зменшення значущості ідеології веде до зростання значущості культури як джерела національно-державної ідентичності.

Рис. 3. Співвідношення національної гордості та значимості релігії [5]

6. Певний політичний і інституціональний устрій конкретної держави. Містить у собі систему державного регулювання й упорядкування, партійно-фракційну структуру, що склалася, законодавчі й економічні підвалини, інститут грошей, родини тощо.

7. Специфічні елементи, характерні для кожної держави окремо. Наприклад, певні політичні лідери, значущі історичні події, культурні діячі або торговельні марки.

Важливість категорії ідентичності обумовлена кількома чинниками економічного характеру.

По-перше, саме ідентичність є основним визначальним чинником поведінки людини в її політичній, економічній і соціальній активності. Чим вищим є рівень національно-державної ідентичності, тим простіша інституціональна структура контролюючого й превентивного характеру необхідна для забезпечення безпеки здійснення різноманітних транзакцій**, зокрема – виконання контрактних зобов'язань.

По-друге, високий рівень розвитку національно-державної ідентичності суспільства є основою політичної й економічної стабільності даної держави, тобто не тільки забезпечує згладжування конфліктів між різними етнічними групами населення, але й підвищує ефективність функціонування всіх державних інститутів, забезпечує зростання соціального капіталу країни.

По-третє. На думку С. Хантінгтона, саме високий рівень розвитку національно-державної ідентичності є передумовою виникнення цивілізації як культурної спільності найвищого рангу [3, с. 34]. Інакше кажучи, даний аспект ідентичності виступає каталізатором економічної, соціальної й духовної еволюції як окремої особистості, так і соціуму в цілому.

Можна з упевненістю стверджувати, що динаміка суспільного відтворення (рис. 4), рівень транзакційних витрат у суспільстві й ефективність аллокації чинників виробництва також залежать від рівня однорідності ідеологічних поглядів і морально-ціннісних орієнтацій учасників економічних відносин.

Рис. 4. Діалектична єдність фаз суспільного відтворення

Таким чином, ми можемо зробити декілька проміжних висновків.

Освітня діяльність крім безпосередньої передачі професійного досвіду і знань розвиває окремі елементи ідентичності, згадані вище. Тобто, ми можемо стверджувати про прямий зв'язок між освітнім рівнем громадянина та ступенем його національно-державної самоідентифікації.

Якщо розглядати результати освіти, що втілюються у людині і формують її трудовий потенціал, через призму компетенцій, то послідовність розглядуваних ефектів буде мати наступний вигляд (рис. 5):

** Транзакційні витрати (transaction costs) – це витрати експлуатації економічної або соціальної системи. Вони складаються з постійних транзакційних витрат (приміром, специфічних інвестицій у створення інституційних улаштувань) і змінних транзакційних витрат (приміром, витрат, що залежать від кількості або обсягу транзакцій – витрати на пошук інформації, ведення переговорів і прийняття рішень) [7, с. 634]

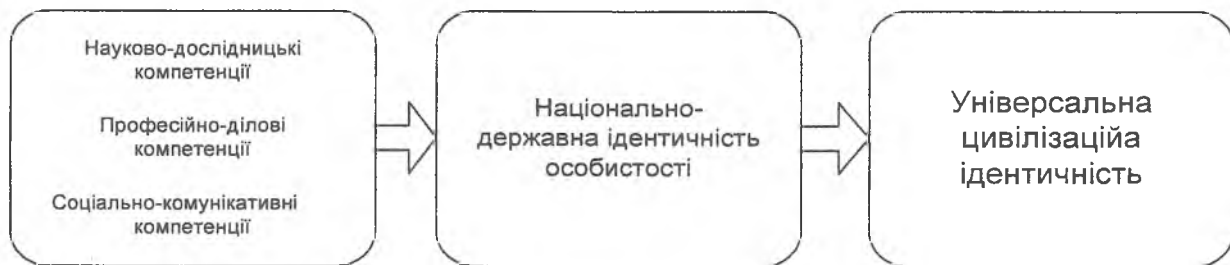

Рис. 5. Послідовність ефектів, пов'язаних з результатами освітньої діяльності, що втілюються в людині

Необхідно зазначити, що вказані характеристики проявляються послідовно, з певним часовим лагом. І якщо розвиток трудового потенціалу особистості обумовлює здатність індивіда виконувати ті чи інші професійні обов'язки вже при отриманні атестата про вищу освіту, то його національно-державна та цивілізаційна ідентичності мають опосередкований прояв – через повсякденну поведінку, спілкування з навколишніми, політичну активність. Зазначений дуалізм ідентичностей впливає на рівень екологічної свідомості, соціальної відповідальності, виступає базисом емоційного інтелекту людини.

Спробуємо більш детально проаналізувати ті ефекти, досягнення яких забезпечує розвиток вказаних особистісних характеристик. Аналіз проведемо поступово – від індивідуального рівня до глобального, щоб забезпечити максимально можливий ступінь конкретизації.

Аналітичну рамку, у межах якої буде вибудовуватися структура цільових настанов освітньої діяльності, ми надамо у вигляді двовимірної системи критеріїв. Один з них буде пов'язаний з горизонтальним напрямом аналізу (вектор часу), інший – визначатиме вертикальний розподіл цілей (відповідно до рівнів здійснення економічної діяльності).

Для зручності й простоти трактування одержуваних результатів ми будемо використовувати такі координатні характеристики:

- за критерієм тимчасового розподілу: коротко-, середньо- і довгострокові ефекти;
- за критерієм рівневого розподілу: індивідуальний, мікро-, макроекономічний і глобальний рівень здійснення економічної діяльності (згідно з рівнями економічного аналізу).

Підсумкову аналітичну рамку, що буде використана для побудови структури результатів освітньої діяльності, надано на рис. 6.

Наступний після індивідуального – мікрорівень – характеризує діяльність підприємств, фірм і різних видів організацій, тобто описує активність об'єднань і груп людей, що переслідують певну мету й координують власні зусилля й доступні ресурси для її досягнення.

Поточним результатом, що виявляється на мікрорівні, є раціоналізація використання всіх ресурсів, застосовуваних у межах економічної активності. Умовно їх можна розподілити на трудові, фінансові й природні, а також ресурс часу, що відображає часові витрати, необхідні для досягнення обраних професійних цілей.

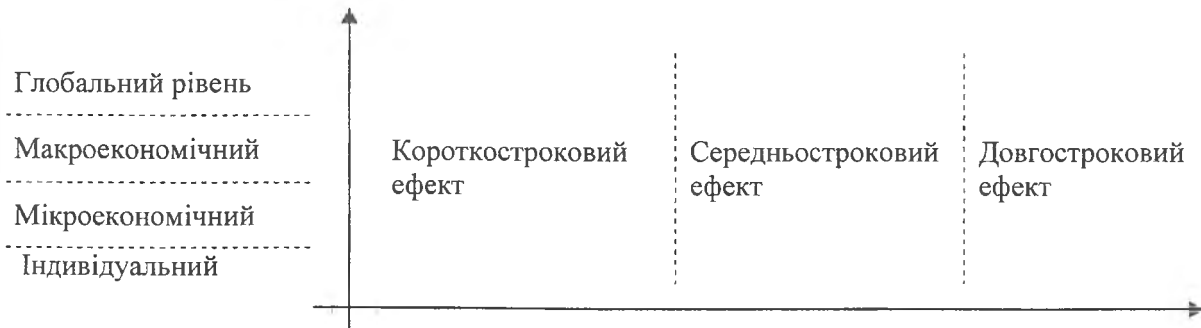

Рис. 6. Система координатних характеристик для наступного аналізу

Передумовою зростання ефективності використання ресурсів виступає високий рівень розвитку трудового потенціалу учасників цих відносин. Як приклад може бути розглянута діяльність промислового підприємства. Чим вищий рівень освіти працівників, зайнятих на вироб-

ництві, тим раціональніше використовуються сировина й матеріали; скорочуються витрати часу, необхідного на освоєння й випуску продукції. Високий рівень компетентності управлінського персоналу дозволяє оптимізувати структуру фінансових потоків підприємства й прискорити оборотність обігових коштів фірми. Урешті-решт, дані процеси забезпечують підвищення ефективності функціонування всієї мікроекономічної системи в цілому, що в межах розглянутого прикладу виявляється у зростанні показників прибутковості, окупності й рентабельності.

Згодом економічна активність працівників цього підприємства стане основою формування синергічних ефектів, що виявляються в перевищенні сукупної ефективності їх спільної роботи над загальною сумою індивідуальних результатів усіх учасників. З одного боку, виникнення цих ефектів буде обумовлене розглянутими раніше процесами раціоналізації, з іншого – високим рівнем національно-державної ідентичності, що виступає проміжною метою освітньої діяльності на індивідуальному рівні. Саме ця ідентичність є основним чинником єднання і взаєморозуміння між людьми, здійснюючими спільну економічну діяльність.

Довгостроковим ефектом на мікроекономічному рівні є досягнення оптимального рівня толерантності й забезпечення безконфліктного співіснування представників різних установ, організацій, фірм та підприємств. Звичайно ж, базисом для досягнення цього довгострокового ефекту виступає цивілізаційна ідентичність кожного індивіда-учасника зазначених відносин.

Необхідно уточнити неможливість повного виключення конфліктів як однієї з найбільш значимих чинностей соціально-економічного розвитку. Тут і далі під безконфліктним існуванням ми будемо розуміти певний оптимум конфліктних ситуацій, які так чи інакше будуть виникати в ході людської еволюції як вимушена необхідність [8; 9].

Описана структура ефектів і взаємозв'язків між ними надана на рис. 7.

У свою чергу, ця дворівнева система виступає основою для виникнення ефектів на наступному – макрорівні. Тобто, рівні окремо взятої держави.

В умовному короткостроковому періоді ми маємо три позитивні моменти соціально-економічного характеру: зростання рівня зайнятості, зниження рівня безробіття й, як результат, підвищення рівня життя всього суспільства.

Рис. 7. Взаємозв'язок ефектів на індивідуальному й мікроекономічному рівнях

Середньостроковим ефектом буде передача професійного й соціального досвіду між поколіннями як базова передумова для науково-технічного й соціального прогресу суспільства. Останній виступає в якості довгострокового результату, що появляється на рівні всієї країни.

Триврівнева структура цілей освітньої діяльності, що включає макроекономічний рівень, надана на рис 8.

Як і у випадку з попереднім рівнем аналізу, взаємозв'язок між зазначеними ефектами виявляється не тільки на рівні горизонтального розподілу по умовній часовій шкалі, але й верти-

кально – відштовхуючись від мікроекономічних ефектів, які, у свою чергу, використовують як основу ефекти індивідуального рівня аналізу. Ця логіка взаємозв'язків дозволяє відстежити причини економічного зростання й суспільного розвитку; дати характеристику основним передумовам соціального й науково-технічного прогресу.

Заключний – глобальний – рівень характеризує сукупність ефектів найвищого порядку. Послідовність підсумкових результатів матиме такий вигляд: оптимізація використання ресурсів (інституціональних, технічних, соціальних) на планетарному рівні, що забезпечує можливість розширення життєвого середовища людини, що, у свою чергу, є передумовою виникнення цілісності соціуму в довгостроковому періоді.

Рис. 8. Трирівнева структура ефектів

Проміжною метою на глобальному рівні стає розширення життєвого середовища людини, що має бути соціально й інституціонально обґрунтованим, виступати не самоціллю як такою, а виходити з необхідності збереження глобальної економічної рівноваги [10, с. 75]. Отже, передумовою наслідування зазначених цілей має виступати соціальна й екологічна відповідальність особистості.

Зазначимо, що запропонована система результатів характеризує, з одного боку, наслідки, що мають прояв в діяльності індивіда, здійснювану на різних рівнях суспільного життя (від макрорівня окремих фірм та колективів до глобального рівня всієї планети, коли активність людини пов'язана з діяльністю на міжнародній арені), з іншого, – відображає ті середньо- і довгострокові ефекти, які проявляються згодом і віддзеркалюють інституціональну місію освітньої системи.

Підсумкова матриця ефектів, що досягаються при високому рівні розвитку особистості, надана на рис. 9:

Аналіз перелічених результатів освітньої діяльності дає можливість зробити наступні висновки.

Більша частина економічних ефектів виявляється в поточному або середньостроковому періоді, тоді як більш комплексні й складні соціальні наслідки пов'язані з довгостроковою перспективною.

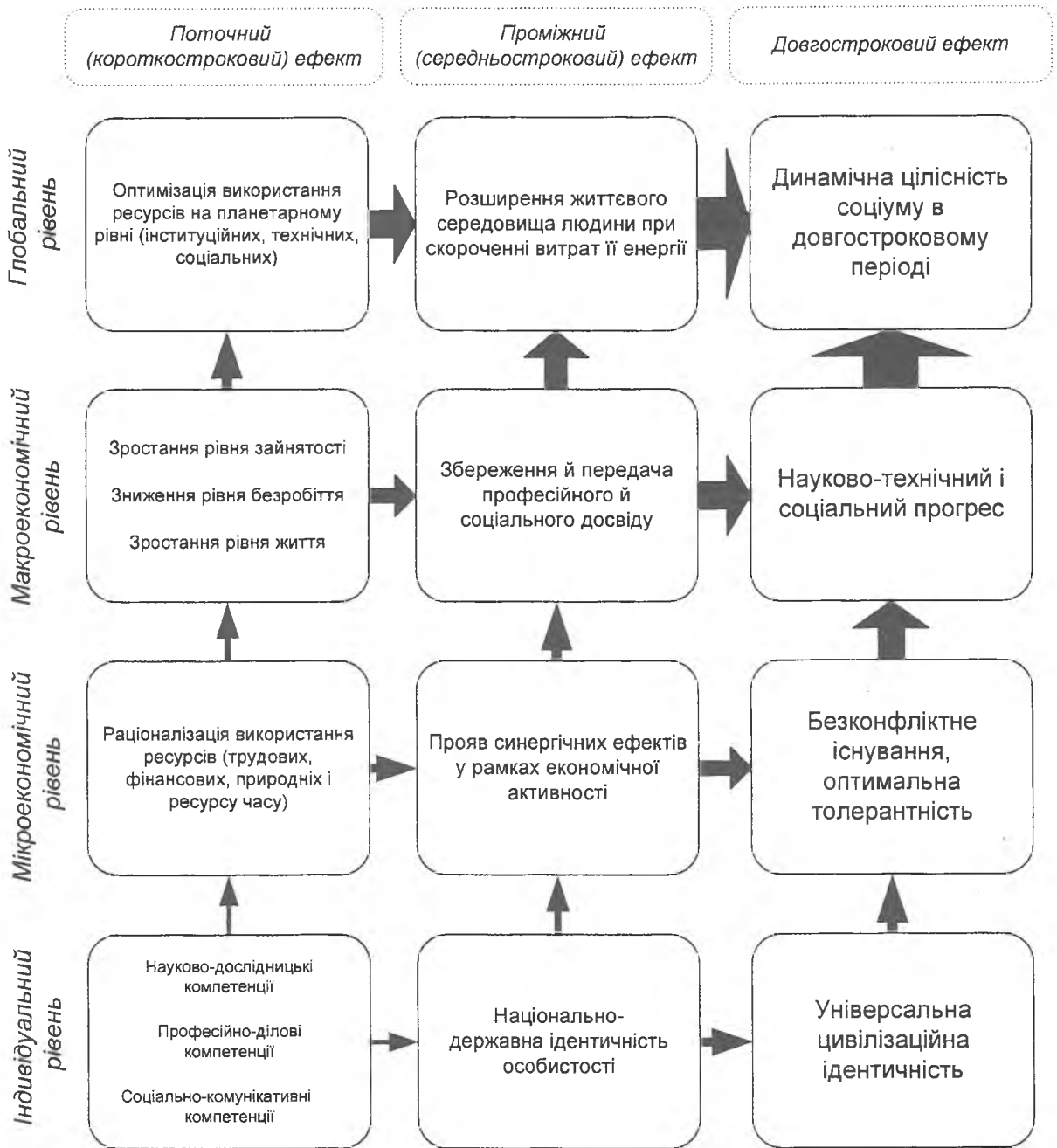

Рис. 9. Матриця ефектів, що досягаються при високому освітньому рівні індивіда в його економічній активності на різних рівнях її здійснення

Система освіти має повною мірою забезпечувати можливість досягнення зазначеного переліку освітніх ефектів, які знаходять своє відображення в майбутній економічній активності тих, кого навчають, на тому чи іншому економічному рівні. Останній момент вкотре підкреслює першорядну важливість зазначеного соціально-економічного інституту як для індивіда, так і для держави в цілому.

Література:

1. Чернолясов Р.И. Компетентностный подход к анализу трудового потенциала личности / Р. Чернолясов // Молодые учёные Харьковщины – 2009: прогр. и материалы конф. молодых учёных, 18 апр. 2009 г. – Х.: Изд-во НУА, 2009. – С. 95–98.
2. North D. Structure and change in economic history / D. North – N.Y.; London: W.W. Norton&Company, 1981. – Vol. 11. – 228 p.
3. Хантингтон С. Кто мы?: вызовы американской национальной идентичности / С. Хантингтон; пер. с англ. А. Башкирова. – М.: Издательство АСТ: Транзиткнига, 2004. – 635 с.
4. Hastings A. The Construction of Nationhood: Ethnicity, Religion, and Nationalism / A. Hastings. – N.Y.: Cambridge University Press, 1997. – 205 p.
5. Inglehart R. Does Latin America Exist? / R. Inglehart, M. Caballo // PS: Political Science and Politics. – 1997. – № 30 (March). – 38 p.
6. Європейський вибір: концептуальні засади стратегії економічного та соціального розвитку України на 2002-2011 роки: Послання Президента України до Верховної Ради України [Електронний ресурс] // Законодавство України. – Версія 8.0.0. – К., 2008. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM). – Загл. с екрана.
7. Фуруботн Э.Г. Институты и экономическая теория: достижения новой институциональной экономической теории / Э.Г. Фуруботн, Р. Рихтер ; пер. с англ. под ред. В.С. Катькало, Н.П. Дроздовой. – СПб : Издат. дом Санкт-Петербург. гос. ун-та, 2005. – 702 с.
8. Фромм Э. Бегство от свободы [Электронный ресурс] / Э. Фромм // Библиотека Максима Мошкова. – Режим доступа: <http://lib.ru/PSIHO/FROMM/fromm02.txt>. – Загл. с экрана.
9. Фукуяма Ф. Доверие: социальные добродетели и путь к процветанию / Ф. Фукуяма; [пер. с англ. Д. Павловой, В. Кирющенко, М. Колопотина]. – М.: АСТ : Хранитель. – 730 с.
10. Ярёмченко О.Л. Равновесие в экономической системе переходного типа: предпосылки, механизмы, управление / О.Л. Ярёмченко, Е.М. Воробьёв, Е.А. Довгаль [и др.] – Х.: Изд-во НУА, 2004. – 416 с.

Аннотация

РОЛЬ ОБРАЗОВАНИЯ В ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ИНДИВИДА

Чернолясов Р.И., аспирант

Харьковский гуманитарный университет «Народная украинская академия»

Статья посвящена определению роли, которую играет образование в экономической деятельности человека. Выстроена система взаимосвязей между результатами образовательной деятельности, проявляющимися на различных уровнях экономического анализа.

Ключевые слова: институт образования, компетенции, национально-государственная идентичность, результаты образования, экономическая деятельность.

Summary

THE ROLE OF EDUCATION IN ECONOMIC ACTIVITY OF THE INDIVIDUAL

Chernoliassov R.I., postgraduate student

Kharkiv University of Humanities "People's Ukrainian Academy"

The article deals with the problem of the education role definition in the economic activity of the person. The system of the links between the results of educational activity, which appear on the different levels of economic analysis, has been built.

Key words: institute of education, competence, nation-state identity, results of education, economic activity.

Надійшла до редакції 16.03.2010 р.

Науковий керівник: Ярёмченко О.Л., д.е.н., професор

© Чернолясов Р.И., 2010 р.

Література:

1. Чернолясов Р.И. Компетентностный подход к анализу трудового потенциала личности / Р. Чернолясов // Молодые учёные Харьковщины – 2009: прогр. и материалы конф. молодых учёных, 18 апр. 2009 г. – Х.: Изд-во НУА, 2009. – С. 95–98.
2. North D. Structure and change in economic history / D. North – N.Y.; London: W.W. Norton&Company, 1981. – Vol. 11. – 228 p.
3. Хантингтон С. Кто мы?: вызовы американской национальной идентичности / С. Хантингтон; пер. с англ. А. Башкирова. – М.: Издательство АСТ: Транзиткнига, 2004. – 635 с.
4. Hastings A. The Construction of Nationhood: Ethnicity, Religion, and Nationalism / A. Hastings. – N.Y.: Cambridge University Press, 1997. – 205 p.
5. Inglehart R. Does Latin America Exist? / R. Inglehart, M. Caballo // PS: Political Science and Politics. – 1997. – № 30 (March). – 38 p.
6. Європейський вибір: концептуальні засади стратегії економічного та соціального розвитку України на 2002-2011 роки: Послання Президента України до Верховної Ради України [Електронний ресурс] // Законодавство України. – Версія 8.0.0. – К., 2008. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM). – Загл. с екрана.
7. Фуруботн Э.Г. Институты и экономическая теория: достижения новой институциональной экономической теории / Э.Г. Фуруботн, Р. Рихтер ; пер. с англ. под ред. В.С. Катякало, Н.П. Дроздовой. – СПб : Издат. дом Санкт-Петербург. гос. ун-та, 2005. – 702 с.
8. Фромм Э. Бегство от свободы [Электронный ресурс] / Э. Фромм // Библиотека Максима Мошкова. – Режим доступа: <http://lib.ru/PSIHO/FROMM/fromm02.txt>. – Загл. с экрана.
9. Фукуяма Ф. Доверие: социальные добродетели и путь к процветанию / Ф. Фукуяма; [пер. с англ. Д. Павловой, В. Кирющенко, М. Колопотина]. – М.: АСТ : Хранитель. – 730 с.
10. Ярёмченко О.Л. Равновесие в экономической системе переходного типа: предпосылки, механизмы, управление / О.Л. Ярёмченко, Е.М. Воробьёв, Е.А. Довгаль [и др.] – Х.: Изд-во НУА, 2004. – 416 с.

Аннотация

РОЛЬ ОБРАЗОВАНИЯ В ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ИНДИВИДА

Чернолясов Р.И., аспирант

Харьковский гуманитарный университет «Народная украинская академия»

Статья посвящена определению роли, которую играет образование в экономической деятельности человека. Выстроена система взаимосвязей между результатами образовательной деятельности, проявляющимися на различных уровнях экономического анализа.

Ключевые слова: институт образования, компетенции, национально-государственная идентичность, результаты образования, экономическая деятельность.

Summary

THE ROLE OF EDUCATION IN ECONOMIC ACTIVITY OF THE INDIVIDUAL

Chernoliasov R.I., postgraduate student

Kharkiv University of Humanities "People's Ukrainian Academy"

The article deals with the problem of the education role definition in the economic activity of the person. The system of the links between the results of educational activity, which appear on the different levels of economic analysis, has been built.

Key words: institute of education, competence, nation-state identity, results of education, economic activity.

Надійшла до редакції 16.03.2010 р.

Науковий керівник: Ярёмченко О.Л., д.е.н., професор

© Чернолясов Р.И., 2010 р.